Iordachescu și Asociații: Drepturile și obligațiile cadrelor medicale în timpul starii de urgența

Instituția sanitara are obligația de a oferi protecție vieții și sanatații angajaților. În ce condiții cadrele medicale ar putea refuza sa presteze actul medical, în lipsa echipamentelor de protecție necesare? Esența acestei probleme consta în punctarea relației dintre drepturile și obligațiile corelative a personalului medical.

În primul rând, cadrele medicale angajate în unitați medicale / sanitare au obligația de a fi prezente la locul de munca și de a acorda asistența medicala de specialitate pacienților, la cele mai înalte cote și standarde, în limitele competentelor profesionale.

În al doilea rând, este necesar ca sistemul medical (unitatea unde cadrul medical este angajat cu contract de munca) sa ia toate masurile necesare de protecție a personalului, astfel ca acesta sa nu fie decimat prin îmbolnavire și chiar moarte. Nerespectarea uneia dintre cele doua obligații / drepturi corelative se repercuteaza în mod negativ asupra obiectivului asumat respectiv lupta împotriva epidemiei cu coronavirusul COVID-19.

În acest sens, trebuie observat ca dreptul la ocrotirea sanatații este garantat prin art. 34 din Constituția României, iar Statul este obligat sa ia masuri pentru asigurarea igienei și a sanatații publice. Evident, aceasta obligație se refera atât la pacienți cât și la întreg personalul medical.

Totodata, în noțiunile art. 2 și în special art. 3 din Convenția Europeana a Drepturilor Omului, este inclus și dreptul la ocrotirea sanatații, iar Statul are și obligația pozitiva de a lua masuri concrete și eficiente de protejare a integrității fizice a cetațenilor. De la aceste doua articole, Convenția nu permite nicio derogare.

"Așadar, pornind de la aceste repere legale – constituționale și convenționale – se poate trage concluzia ca în cazul în care un cadru medical constata ca unitatea sanitara din care face parte nu-și îndeplinește obligația de a asigura protecția minimala necesara la locul de munca, acestea ar avea dreptul constituțional de a refuza sa munceasca în acel loc pâna la îmbunatațirea situației 1 of 2 respective. În lipsa îndeplinirii obligațiilor corelative de catre Stat, s-ar putea considera ca refuzul lor este justificat, și în aceste condiții, nu poate fi calificat ca și abatere disciplinara, fapta contravențională sau infracțiune. Refuzul lor ar putea fi deci, justificat de exercitarea dreptului constituțional la viața și sanatate de care și aceștia beneficiaza." afirma Av. **Eugen Iordachescu**, *Partener Senior Iordachescu & Asociații*.

Desigur, în acest context, sunt de salutat inițiativele de strângeri de fonduri sau chiar și de diferite echipamente de

protecție, inițiate inclusiv de cadrele medicale. Aceste împrejurari sunt dovada faptului ca personalul medical depune sacrificii enorme în aceasta perioada şi încearca sa-şi îndeplinească profesia cât mai bine cu putința, chiar şi în condițiile în care Statul nu-şi îndeplinește obligațiile sau le îndeplinește cu întârziere / necorespunzator.

*Acest subiect comporta discuții juridice complexe de la caz la caz. Societatea **Iordachescu & Asociații**sta la dispoziția cititorilor pentru mai multe detalii.*